

MILLIÓBÓL EGY

Köszönöm, Shakarian Testvér. És jó reggelt, barátaim. Biztos jó újra itt lenni Los Angeles-ben ma reggel, még a nagy összejövetel előtt, és az eljövendő hét találkozási előtt, melyek odaát a Nagykövetségi Szállóban lesznek. Arra számítok hogy mindnyájatokat lássam odaát. És mi mindnyájan egy nagy várakozás alatt vagyunk hogy találkozzunk a mi Úr Jézusunkkal, hogy lássuk Őt odaát. Ő megígérte hogy ott lesz. “Ahol ketten vagy hárman összegyűlnek,” Ő ott lesz.

² És én biztos vagyok benne hogy találkoztam Vele ma reggel amint feljöttem ide a lépcsőn ebbe az előadóterembe, mikor minden ember nagy várakozásban van, várva a reggelire és a beszédre. És jó összegyűlni veletek, és a rádió hallgatóságával. Olyan sokan vannak itt, hogy le kellett menniük a másik emeletre, és szólni egy keveseknek. És olyan sok kérést láttam, szívbetegség, és testük különböző betegségei, és mi most azért vagyunk itt hogy imádkozzunk a betegekért és a szenvedőkért.

³ Épp mikor a lépcső tetejére értem. . . Egy idős úriemberre nézek most. Feljött hozzám, és azt mondta, “Branham Testvér, évekkel ezelőtt. . .” Azt mondta hogy olyan súlyos szívbetegsége volt hogy ő. . .ők azt gondolták hogy meg fog halni. És imádkoztunk érte, és az Isten kegyelme meggyógyította őt. És ma reggel itt van, jóval nyolcvan felett, örvendezve. Így ez minket új erőre sarkall.

⁴ És most én feltétlenül kérem az emberek imáit kint a rádióknál, éppúgy mint itt is. Miután elhagytam ezeket az összejöveteleket, Európába megyek, és le Afrikába és körbe, összejövetelekre. És ez látomás alapján megy, így én biztos vagyok benne hogy nagy összejövetelek lesznek ott. És én évekig éreztem hogy az Úr akarata hogy visszamenjek. A kis aláztatosan, aláztatos szolgálat amit Ő adott nekem, nem hiszem hogy Ő azt már teljesen befejezte, odaát. Úgy tűnik lehet még ott valahol egy lélek akit én befoghatnék az Evangélium hálójába, abba amit Ő adott nekem hogy azzal halásszak az emberekre, az Isteni gyógyítás útján, imádkozva a betegekért. És én feltétlenül kérem imáitokat, mind akik itt vagytok és azok is kint a rádió hallgatóságát.

⁵ Most nincs arra időm hogy csak vegyek egy szöveget és prédikáljak, amit úgy számítok hogy itt egy pár perc múlva fogok a—az. . .ebben az előadóteremben, de csupán beszélni hozzátok—hozzátok egy pár percig, hogy megismerkedjünk. És az emberekhez kint az országban, imádságot kérek az ott kint lévőkéért, most rögtön, és itt is. És biztos hogy én örülök hogy találkozhatok mind ezekkel az új jó barátokkal akikkel még

soha ezelőtt nem találkoztam, csupán ma reggel léptem velük kapcsolatba.

⁶ Nagyszerű időket töltöttünk a szolgálatokban más helyeken. Nem jutok ki túl gyakran többé, mert annyira elfoglalt vagyok. Mi egyszerűen megpróbáljuk forrón tartani az utat Jeffersonville, Indiana és Tucson, Arizona között, ahová évekkkel ezelőtt kiköltöztünk, egy látomás által az Úrtól, ami oda kiküldött bennünket, szintén, nem tudva hogy hová megyek. És sokan közületek itt, a Clifton-ban, beszéltem hozzátok röviddel mielőtt a Phoenix-ben lévő összejöveletekre mentem, a látomásról amely jött. Láttam hét Angyalt egy csoportban.

⁷ És én tudom, a rádió hallgatók felé, talán sokan közületek nem teljes Evangéliumiak, és ez egy kicsit titokzatosnak tűnhet nektek. Ami, nekem lenne, de van. . . Bárki, aki bármit magyarázhat, azt egyáltalán nem kell elfogadnotok hit által. Ezek olyan dolgok melyeket nem tudunk megmagyarázni, és amiket hit által kell elfogadnunk. Mi nem tudjuk Istent megmagyarázni. Senki nem tudja Istent megmagyarázni. Ő szuverén, és Ő nagy és hatalmas, Mi egyszerűen – mi egyszerűen elfogadjuk mert tudjuk hogy Ő ott van. És aztán a mi hitünk által, azt elfogadva, Ő visszahozza nekünk a választ, a Szent Szellem keresztségét.

⁸ Amiről, én épp akarok beszélni nektek, egy pár percig itt, az, "Istennek útja az imádásnak egy helye." És az egyetlen hely, ahol Őt imadhatod, az egyetlen hely ahol Ő valaha találkozik veled, az kell hogy. . . Van egy gyülekezet, egy hely, egy idő, egy nép, mindezekben Isten találkozik. És én remélem hogy az Úr megáldja az Üzenetet a ti szívetekhez itt.

⁹ Nos, visszatérve Tucson-ra, furcsa volt, azok a látomások szólnak hozzátok az Úr Nevében. Közülük egy sem amire vissza tudok emlékezni, bárki mást megkérdezhetek ha bármikor vissza tudnak emlékezni, hogy Ő bármit mondott az volt az Igazság. Az mindig úgy történik ahogy Ő mondja hogy történni fog.

¹⁰ És Neki, az Írások szerint vissza kell térnie hozzánk ezekben az utolsó napokban, ebben a típusú szolgálatban. Az lesz a Szellem keresztsége után, és a nyelvekzenszólás, Isteni gyógyítás után, és így tovább, ezek a dolgok. A pünkösdi üzenet csúcsa az amiről ma beszélünk. Ez a szolgálat Magának Krisztusnak a szolgálata Aki népe között van megszemélyesítve, ugyanazokkal a dolgokkal melyeket Ő tett mikor itt volt a földön; az Ő Testében, a Menyasszonyban, amely része Neki, ugyanazokat teszi, mint Férj és Feleség, vagy Király és Királynő, közvetlenül a Házasság ceremóniája előtt.

¹¹ Ezen a héten, ha az Úr akarja, arról kívánok valamit szólni, kint a kampányunkon itt, a—a Nagykövetségi Szállóban, és valahogy megismerkedünk az én alázatos módomon. Az—az idő

és óra amelyben élünk, ha egy személy nem tudja merrefelé menjen, mit tegyen vagy merre forduljon, akkor ti—ti már nem hit által jártok; ti csak találgattok, ti feltételezgettek. És *feltételezni* az—az “előrehaladás hivatalos meghatalmazás nélkül.” Tehát ha nekünk nincs meg a valódi hivatalos meghatalmazásunk hogy tudjuk mit mondott Isten hogy történni fog ebben az órában, akkor hogyan fogunk valaha is szembeszállni ezzel az órával? És nekünk szembe kell szállnunk ezzel, tudván, az Ő Igéjébe vetett hit által, a dolgokat melyeknek most meg kell történniük; és a nemzetek állapota, a népek állapota, a gyülekezet állapota, és így tovább.

¹² Tudnunk kell azt, és aztán hogy miként induljunk ki hogy szembeszálljunk azzal. Ha nem tudod hogy miként tegyed azt, akkor csak—csak az vagy ahogy mi nevezni szoktuk, valahogy vaktában; csak beleugrani, remélve hogy itt lesz, remélve *ezt* és remélve *azt*, és “meg lesz?” De Isten nem akarja hogy azt tegyük. Ő azt akarja hogy tudjuk mit mondott Ő erről a napról, és aztán hit által találkozunk azzal, mert Ő azt mondta hogy úgy lesz. Akkor mi—mi tudjuk hogy te Igazságban vagy akkor, mert neked nem valamely személynek a szava van arra; te kaptad az Ő Igéjét hogy mit kell tennünk. És mi reméljük hogy a Mennyei Atyánk meg—meg fogja ezt adni nekünk ezen a héten.

¹³ Nos, elnézést kérek hogy félbeszakítottam azt, amit mondtam pár perccel ezelőtt, a Tucson-ba való jövetelről. És én magam azt gondoltam, hogy az volt életem vége. Azt gondoltam hogy senki nem tudna kiállni annak az állapotnak a megrázkódtatását, amely abban a látomasban történt azon a reggelen, tíz óra felé otthon, hogy azután még élni tudna valaki. Nos, én Tucson-ba jöttem, fiammal intézkedtem, a feleségem iránt és—és hogy a gyermekek menjenek velem, miután eltávoztam, mert azt gondoltam hogy az én végem volt az. És én, Phoenix-ben, az embernek az összejöveteleken mielőtt megtörtént, elmondtam nektek úgy ahogy történni fog.

¹⁴ Nos, pár hónappal azután, fent voltam a Sabino Canyon-ban egy reggel, amely Tucson-tól közvetlen északra van. Ott voltam fent hogy imádkozzam. És mialatt imádkoztam, kezem fent volt a levegőben, mondván, “Atyám, kérlek Téged, hogy valahogy segíts nekem, adj erőt arra az órára amely most előttem áll. És ha az én munkám be van fejezve itt a földön, akkor nekem Hozzád kell mennem. És nem az hogy sajnálom hogy jövök, de tudom hogy Te gondoskodni fogsz a családomról. És én—én csupán erőt kérek erre az órára.” És valami eltalálta a kezemet!

¹⁵ Nos, rádiót hallgatók, ez furcsának tűnhet amit mondtam, de ez az igazság. És Isten az én Bírám.

¹⁶ Belenéztem a kezembe, és ott volt egy kard, volt egy burkolata a markolati rész fölött. És maga a markolat gyöngyből készült, és úgy nezett ki mintha egy arany-féle kézvédő lenne

a markolat fölött. És maga a—a penge inkább olyan fényes, valamilyen króm vagy valami amely ragyogott a napban.

¹⁷ Nos, ez tíz vagy tizenegy óra körül volt délelőtt, egész fent egy hegyen. Képzeltetek egy személy hogyan (aki úgy érzem az eszemnél vagyok) érezne ott állva egy karddal a semmiből, emberek sok sok mérföldre távol, a kezembe tartván azt. Én éreztem azt, vettem és a pengét ide-oda lengettem, hát, az egy kard volt.

¹⁸ És én körülnéztem. Mondtam, “Hát, most, ez hogyan történhetett? Én itt állok, éppen itt, és körben senki nincs sok-sok mérföldre, és az honnan jött?” És mondtam, “Nos, én—én azt gondolom hogy ez talán az—az Úr mondván nekem hogy ez az én végidőm.”

És egy Hang beszélt és azt mondta, “Ez az Úr Kardja.”

¹⁹ És én azt gondoltam, “Nos, egy kard, akkor ez egy király-féle számára van, lovagnak.” Tudjátok, hogyan csinálták Angliában és különböző helyeken. Azt gondoltam, “Ez az amiért ez van, lovagnak.” És azt gondoltam, “Nos, talán kezeimet emberekre kellene hogy tegyem, vagy...” Én kezelek mindenféle... Az emberi értelem teljesen össze lehet zavarodva, tudjátok. Nem tudhatod. Értelmünk véges; Ó végtelen. Így, és amint én... Aztán elhagyta kezemet és én nem tudtam hova ment, csak eltűnt. Nos, ha egy személy nem értene egy kicsit a szellemi dolgokról, akkor te—te úgy megőrülnél. Ott állnál, és csodálkoznál mi történt.

²⁰ És Ő azt mondta, “A látomás nem a te végidőd. Ez a szolgálatodra van. A Kard az Ige. A Hét Pecsét ki lesz nyitva, a titkok...”

²¹ És aztán két héttel azután, vagy két hónappal inkább, azután, én fent voltam a hegyen egy néhány barátommal mikor az megtörtént. Hét Angyal, épp olyan tisztán mint ahogy ti itt álltok, száguldva lejöttek a Mennyből. A sziklák a hegyen gurultak és lefelé a dombokra, és—és az ott álló emberek kiabáltak és féltek, tudjátok, És a por mindenfelé szállt. És amikor az volt, Ő azt mondta, “Térj vissza az otthonodba. Most lesz, mindegyik Angyal egy—egy pecsét a Hét Pecsétből.”

²² Ami, ez szalagon van. És a könyv rövidesen kint lesz, mivel most nyelvtanosítsák. Amint tudjátok, az én nyelvtanom nem nagyon jó, és az emberek nem... csupán olyan emberek legyetek akik szerettek és tudjátok hogyan értsetek a nyelvtanomban. De egy bizonyos teológus helyesbíti nyelvtanilag nekem, és kivesz minden... Nos, talán hibás szót használtam. Még csak nem is tudom. Így, hallottam valakit nevetni, tehát gondolom hogy a “nyelvtan” nem volt helyes. De mint a hollandi embert, fogadjatok azért amit mondani akarok és nem azért amit mondok valóban.

²³ És már csak három perc van, azt mondják, a program zárásáig.

²⁴ Most, kedves emberek kint a rádióknál, és ti akik betegek vagytok és szükségben itt az előadóteremben, tegyétek kezeiteket egymásra most mialatt elmondjuk az imát a betegekért. Nos, Jézus mondta, az Ő utolsó utasítása a Gyülekezethez, “Ezek a jelek fogják követni azokat akik hisznek.” “Azokat,” azokat akik hisznek! “Ha kezeiket betegekre teszik, azok meggyógyulnak.”

²⁵ Kedves Mennyei Atyám, mi ma mint gyermekek vagyunk, engedelmeskedünk annak amit Te mondtál hogy tegyünk. Rátesszük kezünket mindezekre a telefonkérésekre. Te látod őket kint az országban, hogy milyen szükségük van, a szenvedést. Látod az itt lévők szükségét, szenvedését. És mi átadjuk őket Neked, Kedves Istenünk, ezzel a Te Igédbe vetett hittel, amit Te mondtál, “Ezek a jelek fogják követni azokat akik hisznek. Ha kezeiket betegekre teszik, azok meggyógyulnak.” Add meg, Urunk, Jézus Krisztus Nevében. Ámen. [Üres hely a szalagon—Szerk.]

[Branham Testvér befejezi az első rádióadást]

☆☆☆☆☆☆

²⁶ Köszönöm, Shakarian Testvér. Igen nagy megtiszteltetés hogy újra itt vagyok a rádióműsoron, hogy beszéljek néhány barátunkhoz kint a rádióknál, és a jelenlevőkhöz is.

²⁷ És mi feltétlenül kiterjesztjük rátok azt a meghívást, hogy gyertek el holnap délután a Nagykövetségi Szállóba, hogy imádkozzunk értetek. És nem csak azért, hanem hozzátok el a bűnösöket, és akik visszaestek. Ha mi csupán betegekért imádkozunk, és állandóan látjuk hogy Isten nagy csodákat tesz, de az másodlagos. A fő dolog az hogy üdvözülj, betöltekezni Isten Szellemével, amiről beszélni fogok nektek itt egy pár perc múlva, és az alkalmasságról, hogy miként kell nekünk betöltekezni az Isten Szellemével.

²⁸ És az Isteni gyógyulás általában felhívja a figyelmét az embereknek, és behozza őket az Isten Jelenlétébe. Mikor Isten tesz valamit, amiről—amiről tudják hogy az-...hát, azt nem értik. Mechanikusan nem tudjuk megmutatni hogy miként van csinálva. Isten teszi azt az Ő Saját nagy módján. Aztán az vonja az emberek figyelmét, hogy tudják hogy egy Hatalomnak Jelenléte van valahol, ami valamit tud tenni ami túlmegy az emberi értelmén, és az készíti őket hogy az Isten Bárányára nézzenek. És mindig, Isteni gyógyítás; mondták nekem, és én hiszem, magam, hogy a mi Urunk szolgálatának úgy hatvan, vagy talán hetven százaléka Isteni gyógyítás volt. És Ő azt az emberek vonzására tette. Aztán mikor ők ott voltak, Ő azt mondta, “Ha nem hiszitek hogy Én Ő vagyok, akkor elvesztek bűneitekben.”

²⁹ Nos, az Isteni gyógyítás egy nagy vonzókértve arra, hogy az emberek az Úr Jézusra nézzenek. És Doktor F. F. Bosworth, akivel sokan barátságban voltatok, és ismertétek, és az ő szolgálata olyan sokat jelentett számomra fiatal szolgálóként. Elkezdtem az összejegyzéseimet, és megismertem Bosworth testvért. Ő szokta mondani hogy, "Isteni gyógyítás," nos ez egy kissé nyers kifejezés, azt mondta, "Isteni gyógyítás a csali egy horgon." Mondta, "Soha nem mutatod meg a halnak a horgot. A csalit mutatod meg neki, és akkor rámegegy a csalira és rákerül a horogra." Tehát az az amit mi tenni próbálunk. Az a mi . . . a mi Célunk hogy a népet az Úr Jézus Krisztushoz vigyük. És Ő ugyanaz tegnap, ma, és mindörökké. Tehát ha Ő volt a Gyógyító az elmúlt napokban, akkor Ő a Gyógyító ma.

³⁰ Csak egy személyes bizonyosság mielőtt imádkozom a betegekért kint a rádióknál. Egy pár nappal ezelőtt volt, fent ültem a hegyekben ahol egy nagy dolog történt tizenöt vagy húsz testvér előtt ott, ahol az Úr Angyala úgy lejött, és nagy Világosság szállt mint egy üstökös, szagatva körbe a hegyeken, és szikladarabok repültek kétszáz lábnyira vagy többre a földön, levágva a fák csúcsát. És én közvetlen Alatta álltam. És mondtam nekik épp egy pár pillanattal előbb mint ahogy megtörtént, hogy ott lesz és mi fog történni; őszintén, az egy nappal előtte meg lett mondva. És mindezek az emberek elfutottak a teherautók és minden alá, próbálva hogy elkerüljék. Ők nem tudták hogy mi történt. És Ő szólt hogy mi fog történni közvetlenül azután.

³¹ Ahogy ott ültem azon a bizonyos sziklán, épp ahol Ő megjelent, volt egy—egy barátom aki velünk volt, aki fentről Minnesota-ból jött le. Családja itt van ma reggel és én nem vagyok biztos de ő itt lehet valamelyik másik emeleten. Donavon Weerts volt, és egy kedves fiatalember, egy Lutheránus aki épp akkor adta át életét Krisztusnak és be lett töltve a Szellemmel. Nagyon alázatos Német fiú, harminc év körüli, családos, kettő vagy három kis gyermekkel. Leköltözött Tucson-ba csakhogy szomszédom legyen, ahová három vagy négyszázan költöztek hogy a szomszédságban legyenek. Így ő . . .

³² És én örülök hogy ilyen szomszédaim vannak. Ők követtek engem egész le Dél-Afrikáig, és mindenfelé körbe, csakhogy közel legyenek és lássák a . . . velem, és hogy velem legyenek és élvezzék az Úr örömeit.

Ilyen alázatos ember, soha sem figyeltem ő-rá nagyon.

³³ Persze, az emberek akiket ismerek és akikkel társulok, ők épp olyanok mint a saját testvéreim, testvérnőim. Figyelem őket, és megérezem ha azt hiszem hogy eltérnek az útról, és oldalra hívom őket és beszélek velük, mert szeretem őket. Mi együtt akarunk élni Dicsőségben. És néha talán, az összejegyzéseken, ti úgy gondoljátok hogy szigorúan beszélek hozzátok. Az nem attól van. Nem azért van hogy nem szeretlek benneteket, hanem az a

szívemből jön, mert én—én. . . Csak egy útnak kell lenni. Csak egy út van hogy Istent szolgáljuk, és az. . . És nekünk az Ő útján kell maradnunk, nem számít hogy mik a gondolataink. Az Ő útján!

34 És észrevettem Donavon-t, hogy fülének jobb csúcsán meg volt dagadva, talán háromszorosára, és nagyon vörös volt. Hát, gondoltam most talán mivel pár napot a sivatagban volt, ahol mi voltunk, hogy talán megszúrta a fülén egy kaktusz. De, megfogva a kezét, megtudtam hogy rák volt. Így azt mondtam Donavon-nak, mondtam, “Donavon, van. . . Mióta van ez a füleden?” Csak hogy valahogy eltereljem, mintha nem tudnám. Azt mondtam, “Mióta van az ott, Donavon?”

Azt mondta, “Branham Testvér, úgy hat hónapja,” mondta.

Azt mondtam, “Miért nem említetted azt nekem?”

35 Azt mondta, “Óh, láttam hogy olyan elfoglalt vagy,” mondta, “Nem akartam hogy—hogymondjam.” Azt mondta, “Gondoltam hogy talán valamikor az Úr megmondhatná neked.”

Igy azt mondtam, “Felismerted hogy mi ez?”

Azt mondta, “Van egy gondolatom.”

Mondtam, “Ez igaz.”

36 És a második reggelen. Nem volt több attól, hogy megfogtam a fiúnak a kezét; a második reggelen, még egy sebhely sem volt a fülén. Teljesen elmúlt.

37 Olyan sokszor mi erőltetjük, próbálunk *ehhez, ahhoz* eljutni. Vagy. . .Látjátok, ez, “Ezek a jelek fogják követni a hívót.” Nem azt mondta hogy “ha imádkozni fognak a betegekért.” “Ha kezeiket betegekre teszik, ők meg fognak gyógyulni!” Nekünk magunknak kell legyen hitünk abban, amit csinálunk. Rendben.

38 Tehát Donavon valószínűleg itt van. Találkozni fogtok vele. Ő itt lesz. Ő itt lesz ma reggel, valamelyik másik emeleten. Találkozni fogtok vele, és ő tudni fogja a bizonyágot.

39 És mit tudnék többet mondani? Azt hiszem Lukács, vagy János, az egyik mondta hogy a világ nem tudná tar- . . . megtartani a könyveket melyeket meg lehetett volna írni amit Ő tett az emberek között ezekben az utolsó napokban; ahogy betegek meg lettek gyógyítva, alkoholisták megszabadultak, ezrével, és mindenféle betegségek és szenvedések.

40 Most, ti kint a rádióknál, és itt is, itt tartok most egy nagy halom kérést melyek telefonon jöttek be ma reggel, állandóan csöngött mióta itt vagyunk. És így mi. . .Százkilencvenhat kérés jött be ma reggel, telefonon, mióta itt vagyunk. Tehát csatlakozzunk most imába mindnyájan amint mindegyik. . . Bárhol vagy, kint az országban, tegyétek kezeiteket egymásra, ha hívók vagytok. Ha nem, tedd a kezedet a Bibliára vagy valamire ott kint, mialatt mi imádkozunk itt is, ott is.

41 Kedves Mennyei Atyánk, Donavon Weerts kis bizonyosága, csak egy az ezrekből, Urunk, hogy Te olyan kegyelmesen... Imádkozom hogy nézz le az emberek szívébe mind itt és a rádióknál is. És mindegyikük gyógyuljon meg. Hagyja el őket a gonosz, és szabaduljanak meg minden szenvedésüktől. Add meg, Atyánk. A te fiad, Jézus Krisztus nevében, kérjük. Ámen. Ámen. *“Köszönöm, Uram . . .”* [Üres hely a szalagon—Szerk.]

[Branham Testvér befejezi a második rádióadást]

☆☆☆☆☆☆

42 Nos, ez három alkalom számomra itt ma reggel. Ó, nekem! És, tudjátok, éppen mondták hogy ki kell ürítenünk az épületet úgy tizenkét, tizennégy perc alatt, vagy valami. És a vezetőség mondta, akik ott a másik emeleten vannak, és ők nem tudnak ételt felszolgálni. Ételnünk meg lett toldva. Sok fogásunk van, tudjátok. Tehát mi nagyon, nagyon boldogok vagyunk hogy nekünk van ez a nagy szellemi, gasztronómiai ünnepünk, ahogy én hívnám ezt, ma reggel itt ezzel a kedves embercsoporttal.

43 Szeretnék említést tenni hogy mi vagyunk . . . a szolgálatok újra, holnap délután, odaát a Nagykövetségnél lesznek. Nos, mi imádkozni fogunk a betegekért ott, és várjuk Istent hogy találkozzon velünk. És én eljöttem hogy beletegyem részemem, szolgálatomat (mindazt amit tudunk) hogy ezeket az összejöveteleket sikeressé tegyük. Nem azért sikeres mert ez a mi összejövetelünk, hanem az emberek sikere akik megtalálják Jézus Krisztust. Az a siker. Bármely összejövetelek, nem számít mennyire dicsérjük Istent, mennyi nagy dolgot látunk amit Ő tesz, hányszor beszél Ő hozzánk a Szellemben, és így tovább; ha csak nincs valami megvalósítva, valamely lelkek behozva a Királyságba!

44 És Shakarian Testvér épp most tett egy - egy valódi állítást, épp most arról amit ő gondolt ezekről a napokról melyekben mi—mi élünk. Én igazán hiszem teljes szívemből azt, hogy mi épp a záró időben élünk, épp a . . . épp az esti árnyékokban. A Nap messze előrehaladt. És mikor mi látunk dolgokat megtörténni úgy ahogy azok vannak ma, hát, nehéz megmondani hogy egy másik generáció mit hozna. Pár nappal ezelőtt . . .

45 Csak hadd adjak nektek egy kis belső valamit. Végeztek egy elemzést Arizonán át, ahol én lakok, az összes iskolákról. Adtak a gyermekeknek, úgy hogy ők nem tudták, egy értelmi tesztet. És mit gondoltok mi történt? Beleértve a főiskolákat és — és középiskolákat, a gyermekek nyolcvan százaléka szenved értelmi hiányossággal. Hetven százalékuk televíziónéző volt. Látjátok, a gonoszságok, csak ránk telepednek és mi nem. . . Csodálkoztok miért jön. Hallhatjátok Isten Hangját amint ellene kiállt, és mégis mi—mi itt behálózva találjuk magunkat.

46 Hadd adjak nektek valami megdöbbenőt. Látjátok, “Nem mindenki aki azt mondja Nekem hogy ‘Uram, Uram,’ fog

bemenni; hanem aki teszi az Én Atyám akaratát.” Az Ő akarata az Ő Igéje. Lehetünk mindig akármilyen vallásosak, nagyon jól érezhetjük magunkat, kiabálva, ugrálva, ezeken az összejöveteleken melyeket mi. . . Én nem—nem akarok kritikus lenni. De nekem van egy—egy kötelességem amit Istennek teszek, és az a kötelesség hogy legyek őszinte és azt mondjam amit Ő akar hogy mondjak. És én—én feltétlenül hálás vagyok a Kalifornia kápolnának akik velem tartottak a—a meggyőződéseimben. Ha én nem a meggyőződéseimet szólok, akkor képmutató vagyok és most még becsületes sem lennék veletek. És ha veletek nem tudok becsületes lenni, akkor hogy leszek becsületes Istennel, mert látlak benneteket és beszélek hozzátok. Persze, mi tesszük, Istennek is, de igazan őszintének és becsületesnek kell lennünk egymással. Mi bizonyosan egy—egy borzasztó, borzasztó korban vagyunk. És megálltatok már valaha. . .

⁴⁷ Csak hadd adjak nektek egy kis elemzést. “Nem mindenki aki mondja Nekem, hogy ‘Uram, Uram,’ fog belépni; hanem az aki cselekszi az Én Atyám akaratát.” Jézus mondta, a földön, “Az ember nem csak kenyér által él, hanem minden Ige által.” Minden Ige! Nem csak néha néha egy Igével, hanem minden Igével.

⁴⁸ Egy Szó helytelenül volt elhíve, az Isten. . . Isten parancsolataiból, amely halált, szomorúságot okozott, és minden betegséget és szívfajdalmat, Isten egy Szavát elhibázni, egy Szót! Ha ō halálba vitte az emberi fajt elhibázva, téves hittel egy Szót, “bizonnyal,” bizonynal. De Ő azt mondta hogy az meg fog történni. Sátan azt mondta, “Bizonnyal nem fog.” De megtörtént.

⁴⁹ Tehát, nekünk meg kell tartanunk Isten minden Igéjét. És ha az emberi és mindezek a szenvedések és dolgok, melyek az emberi fajra mentek, félremagyarázás által, vagy—vagy téves hittel egy Szót, hogyan megyünk mi vissza Egyet eltévesztve, ha az mind ebbe az árba került, még az Ő Fiának életébe is?

. . . sokan vannak az elhívottak, . . . kevesen a választottak.

. . . sokan vannak az elhívottak, . . . kevesen a választottak.

⁵⁰ Nem tudok ebből témát venni, mert nincs időnk, de csupán hogy valamit rátok hagyjak. Gondoljunk a . . .

⁵¹ Egy napon Shakarian Testvérrel mentem, ahol marhákat keresztetk. És láttam a—a. . . laboratóriumban ahova Shakarian Testvér bevitt engem. És ōk belemártottak a hím tehén spermájába, csak egy kicsi. . . mint egy kis eszközt, egy gyufaszár, és kivettek a spermából egy mennyiséget, és ezt az üveg alá tették, amely felnagyította több százszorosára. És voltak kis csírasejtek ugrádozva abban, abban a spermában. Ami, mi tudjuk hogy a csíra a hímből jön, és a pete a nőtényből.

És én ott megkérdeztem a vegyészt, mondtam, “Mi az ott amely azokat a picikéket teszi hogy úgy ugráljanak?”

Ő azt mondta, “Azok—azok kis bikák és borjúk.” Látjátok?

És én azt mondtam, “Abban a kis cseppben?”

Ő azt mondta, “Igen.”

⁵² Azt mondtam, “Talán az egész spermában egy millió is lehet?”

Ő azt mondta, “Óh, igen.” Látjátok? És közelről figyeltem.

⁵³ Nos, mikor ez a nagy dolog történik, van ott egy pete várva egy csírá a millióból. És senki nem tudja megmondani hogy melyik csíra az, vagy melyik pete az. Ha megfigyelitek a természetes születést, akkor az titokzatosabb mint a... mint a szűz szülés. Mert, ebben a spermában, egy van amely el van rendelve hogy éljen, és a többi meg fog halni. És nem az első amely találkozik; hanem az első amely összejön a petével. A pete talán a sperma hátuljából vesz fel, vagy a sperma közepéből; a csíra ugyanazt teheti, a tojással. A csíra belemászik a tojásba, és leesik róla a kis farok, és ott kezdődik a gerinc. Csak egy van az egész adagban, a millióból, amely megmarad, csak egy; és azt valamilyen, az ember számára ismeretlen Hatalom határozza meg, az embernek. Bár ti, mindenki, hasonló, azoknak a csíráknak mindegyike hasonló. Ugyanez az állatokban. Ugyanez emberben. Meg van határozva hogy az fiú lesz-e, lány, vöröshajú, fekete-hajú, vagy mi lesz. Isten által van meghatározva. Mindegyik ugyanúgy néz ki, természetesen, de egy van ott amely az életre van elrendelve; millióból egy, mégis mindegyikük hasonló.

⁵⁴ Mikor Izráel elhagyta Egyiptomot, akkor hozzávetőlegesen két millió ember ment ki ugyanakkor. Mindegyikük hallotta egy próféta üzenetét. Mindegyikük látta a Tűz Oszlopot. Mindegyikük meg lett keresztelve Mózesre a Vörös Tengerben. Mindegyikük kiabált a—a Szellemben, ütötte a csörgődobok és szaladgált fel és le a parton, Miriammal, mikor Mózes énekelt a Szellemben. Ők, mindegyik, ivott ugyanabból a lelki Kősziklából. Ők, mindegyik, friss Mannát evett minden este. Mindegyikük! De kettő érte el az országot, egy a millióból.

⁵⁵ Mi volt a próba? Mindnyájan ugyanabban a Sziklában ittak, mindnyájan ugyanazt a lelki Mannát ették amint mi eszünk ma reggel, de az Ige próba bebizonyította őket. Mikor Kádes-barnea ideje eljött, mikor megindultak az ígélet földjére, és nem mehettek át amíg meg nem lettek próbálva az Ige által. És mind a—a másik tíz visszajött, és azt mondták, “Nem tudjuk megcsinálni! Az emberek olyanok mint... Mi olyanok vagyunk mint a szöcskék, hozzájuk, és az ő nagy falú városuk. Túl nagy az ellentét.”

⁵⁶ De Józsué és Káleb csendesítette a népet. Azt mondták, “Több mint képesek vagyunk azt megtenni!” Miért? Isten mondta, mielőtt elhagyták az ígéret földjét, “Odaadtam nektek a földet. Nektek adtam. Az a tiétek.” De minden millióból egy volt.

⁵⁷ A világban ma körülbelül ötszáz millió úgynevezett Keresztény van, és minden nap vége egy generációnak. És most, mi lenne ha az Elragadtatás ma jönne és ötszáz ember, egyetemesen, elvételne az Elragadtatásban? Soha nem tudnátok vagy még az újságban sem látnátok, hogy ők elmentek. És az Úr Eljövele egy titok Jövele. Ő jönni fog és ellop. Olyan kisebbség lesz, míg . . .

⁵⁸ Épp úgy mint azokban a napokban volt mikor a tanítványok megkérdezték Jézust, “Miért mondják az Irástudók hogy—hogy először Illésnek el kell jönnie?”

Ő azt mondta, “Ő már eljött, és ti soha nem ismertétek meg.”

⁵⁹ Elgondoltátok már hogy a nép mit tett? Egyből tovább mentek, és hitték hogy Mó-. . . hogy Illés el fog jönni. És ő épp közöttük volt, és ők nem tudták.

⁶⁰ Így lesz az ember Fiának eljövelekor! Ők ugyanazt teszik Vele. Az Isten Szelleme itt van. Nos, mit fogunk tenni Vele? Mannát fogunk enni, és így tovább, és folyamatosan nem haladni amint növekedünk?

⁶¹ Észrevettetek-e valaha egy magot, ahogy Pitts Tiszteletes beszélt pár perccel ezelőtt, és ahogy egy mag a földre esik? Sok mag van ott a földben. Mikor Isten mozgott a vizen, a Világossággal, és a Világosság szült. Az Isten első Jelenléte, mondott Világosság jött Isten Igéje által. És Isten Igéje az egyetlen dolog amely még Világosságot hoz. És mikor a vizek visszamentek, a mag már a földben volt, és a Világosság csupán előhozta a magokat melyek csírával bennük maradtak, előjöttek. Isten alkotja az Ő teremtését.

⁶² És most, Húsvét reggel volt egy másik Világosság amely a földre hullott, amikor a Szent Szellem meg lett adva. És Az azért adatott hogy Világosságot hozzon azoknak a Magoknak melyeket Isten, az Ő előismerete által tudott, hogy itt lesznek a földön. Amint Ő tudta az első természetes magot, úgy Ő tudja hogy hol van a szellemi Mag. A ti testetek itt feküdt már akkor a földön, mikor Isten először létrehozta a földet. Mi a földnek egy része vagyunk. Mi ott feküdtünk. És az Ő előismerete által tudta pontosan hogy ki fogja Őt szeretni és ki fog Neki szolgálni és ki nem. Az Ő előismerete elmondja azt. Ha nem, akkor Ő nem Isten. Ő nem lehet Isten annélkül hogy végtelen lenne. És ha Ő végtelen, akkor Ő mindent tud.

⁶³ Tehát, látjátok az embereket amint csinálják melléfogásaikat. Ők megütköznek rajta. Neki szaladnak, és gondolják ezt és azt, de ez nem működik helyesen, látjuk

azt. De van egy helyes működés, az Isten tökéletes akaratát megtudakolni és megállni abban, amire Isten téged elhívott.

⁶⁴ Amint Jack Testvér mondta egy pár perccel ezelőtt, arról ott lent, a — a Perzsa Négyszögben, az egész zűrzavarról. Egy *erre*, és egy *arra*, és a teológusokról, és így tovább, hogy ha te ismerni akarsz egy kis teológiát, akkor menj le oda.

⁶⁵ Azt gondolom hogy ez épp olyan mint Londonban a Hyde Park-ban. Én ott voltam, mindenkinek meg van a saját elképzelése. Az egy—egy modern-napi világ tömörülése Babylonban.

⁶⁶ De észrevettétek amint—amint Pitts Testvér folytatta az ő kedves üzenetét ma reggel nekünk? Amint ő elkezdett kifelé menni a parkból, talált ott egy kis Húsvéti liliomot. “Az összes zűrzavar közepette,” amint ő ezt kifejezte nekünk, “annak nem volt módja ‘igent’ vagy ‘nemet’ mondani. Volt egy Isten élete amely fénylett benne, az összes zűrzavar közepette.” Ott volt az ő sugárzásában, mert Isten elrendelte hogy ott legyen. Az összes konfliktus közepette, senki nem vette észre. Ők nem látták annak a lelki alkalmazását.

⁶⁷ És így van ez ma a mi összes nagy összejöveteleink között és csoportok, és gyülekezetek és felekezetek, és így tovább. Az egyik *erre* húz, “Nekünk Baptistáknak kell lennünk, vagy Presbiteriánusoknak, *ennek*, *annak*, vagy *amannak* kell lennünk.” Az egésznek a közepén van egy növekedő virág. Van Istennek egy hatalma épp közöttünk, amint felemelkedik mindnyájunk között. Csak álljunk meg és szemléljük egy pár percig, és figyeljük ezen a héten, és nézzük amint kibontakozik közvetlen előttünk. Mi hisszük hogy Isten meg fogja tenni. Hiszitek? [Gyülekezet mondja, “Ámen.”—Szerk.]

⁶⁸ Látom, hogy most már lent kellene lennünk. Tehát imádkozzunk, mindannyian.

⁶⁹ Kedves Istenünk, amikor meghajtjuk fejünket a Te Jelenlétedben, érezzük hogy olyan alkalmatlanok vagyunk arra hogy kérjünk. De Te megígérted nekünk, hogy ha jövünk, akkor Te nem utasítol vissza bennünket. És ezek a nyers állítások, amelyek épp elhangzottak, semmi esetre sem azért hogy egy tanítás legyen, “egy millióból egy,” hanem csak valahogy emlékeztetőül. Mert Te azt mondtad:

*...szűk a kapu, és keskeny az út, amely az életre vezet,
és kevesen lesznek akik megtalálják.*

Mert sokan vannak elhívottak, de kevesen a választottak.

⁷⁰ Ó Örök Atyánk, küld el az Evangélium Világosságot ezen a városon át, ezen az eljövendő hét összejövetelein át. És ha van valami Mag, valahogy a Te Saját nagy, bölcs gondviselésed által, ahogy próbáltam ábrázolni azt a hím spermájában és a

nóstényben, gördüljenek ők be az összejövételbe. Adjon nekik a Szent Szellem Világosságot. Felismerjük hogy az idő talán későbbre jár mint gondoljuk. Imádkozunk, Istenünk, hogy amint mi idejövünk, azzal a hittel hogy talán van itt valami amit tenni lehetne ami segítene az embereknek, vagy—vagy elkapni az utolsó juhot. Tudjuk, hogy mikor az akol megtelik, akkor a Pásztor be fogja zárni az ajtót.

⁷¹ Ahogy az Noé napjaiban volt, mikor a család utolsó tagja be lett hozva, Isten bezárta az ajtót. És ők ütötték és verték, de az túl késő volt. Kedves Istenünk, nekik volt lehetőségük.

Te mondtad, “Én vagyok az Ajtó a juhok aklához.”

⁷² És milyen feltűnő az ének a költőtől, “Kilencvenkilenc nem elég Neked? De, nem, volt ott még egy.” Az talán egy kis fekete juh, vagy talán egy kis senki, lehet egy kis nő vagy férfi. Nem tudjuk hol vannak, de annak az utolsóknak be kell jönnie és aztán az ajtó be lesz zárva. Ó Istenünk, Aki minden dolgot tudsz, vizsgálj meg ma reggel az életünket. És küldjél bennünket ahová menni tudunk, hogy megtalálhassuk azt az utolsót, hogy az ajtó be legyen zárva és a Pásztor belül a juhokkal. Add meg, Urunk. Ha az egy itt van ma, ha az egy amelynek be kellett jönnie. . .

⁷³ “Mind akiket az Atya adott Nekem, Hozzám fog jönni. És egy ember sem tud jönni, ha az Én Atyám nem vonta őt.”

⁷⁴ És ha van egy húzás, vagy egy kis érzés, hogy ez lehet az óra valakinek itt ebben a hallgatóságban, itt vagy lent, vagy bárhol legyenek, válaszoljanak, “Igen, Uram, én az a kis kóborló vagyok aki elkóboroltam; és aki Ellene küzdöttem egész életemben. Én—én—én éreztem hogy jönnöm kellene, de ma én a vereség oldalán vagyok. Nem tudok fel vagy lemenni. Semerre nem tudok menni.” Óh, hadd jöjjön a nagy Pásztor, és lenyúljon gyengéd kezeivel és behozza azt biztonságosan, vállaira helyezze és biztonságosan visszahozza.

⁷⁵ Talán van itt egy, Urunk, aki beteg, egy hasonló állapotban, hogy az orvos azt mondta, “Semmit nem lehet tenni.” Ő nagyon megpróbálta megmenteni, de nem tudta megmenteni. Az elérhetlen számára. Nincs—nincs semmi amit ő tehet. Az ő gyógyszere vagy kése nem érhet oda. De, Ó Urunk, semmi nincs túl messze a Te nagy karodnak, és a Te Igéd a Te karod. Tehát mi imádkozunk, Kedves Istenünk, hogy, ma reggel, amíg Hozzád beszélünk, hogy Te nyúlj le és vedd fel azt aki beteg és nem tud magán segíteni, az összes tudományos dolog nem érheti el, távol az orvostól, hadd gyógyuljanak ők meg. Add meg ezt, Urunk.

⁷⁶ Amint Dávidra gondolunk, amint egy pár juh rá lett bízva, csak egy kevés. De egy napon bejött egy medve és elkapta azt az egy kis juhot és kivitte, és megette volna (amint egy rák megenné egy testet), vagy egy hatalmas oroszlán. De Dávid, nem túlságosan jól felszerelve egy—egy puskával, vagy, nem volt kardforgató, hanem csak egy parittyával, a juh után ment. És

mikor megtalálta az—az állatot amely épp megakarta ölni a kis juhót, akkor ő megölte azt parittyával. Csak egy egyszerű kis fegyver egy darab bőrrel és madzaggal, és, de neki abban bizalma volt.

⁷⁷ Közöttünk nincs egy nagy zseni sem, Urunk. Mi egyszerű emberek vagyunk egy egyszerű imával, de ma reggel mi jövünk az Atya juhái után. Az asszony aki az utcákon ment, nyomorúságosan, cigarettázva, megpróbálva békét találni a cigarettán át; az ember aki megízlelte a poharat és megpróbálta visszatenni, de az ellenség szorosan tartja őt; a fiú vagy a lány akik helyesen próbáltak tenni, akik csak nem találhatnak erőt hogy kitorjenek a rossz dolgokból; mi jövünk az Úr Jézus Nevében, hogy követeljük azt a juhót ma reggel. Mi szembeszállunk az ellenséggel; mert ez egy egyszerű dolog, egy parittyá, egy ima, de mi jövünk hogy visszahozzuk azt az egyet az Atya aklába, hogy mi elszámolhassunk azokkal a dolgokkal amelyek át lettek adva kezünkbe. Gyűjtsen az Isten ereje most hitet, lent az emberek szívében, és térjen vissza az elvesztett lélek ma reggel. Utasítsa el ennek az életnek a kísértéseit, engedje el őt. És találja ő magát biztonságban a Mester vállain, hogy újra biztonságba legyen szállítva. Mi ezt a Jézus Nevében kérjük. Ámen.

⁷⁸ Isten áldjon meg mindnyájatokat. Amíg holnap találkozom veletek, átadom a szolgálatot Shakarian Testvérnek. [Üres hely a szalagon—Szerk.]

[Branham Testvér befejezi a harmadik részt]

☆☆☆☆☆☆

⁷⁹ Ez, én—én remélem hogy ti fogtok. . . hogy én több kegyelmet találtam Isten szemében és előttetek, hogy azt hinnétek hogy itt állnék és olyan valamit mondanék nektek ami helytelen. Átléptem az ötvenhatodik születésnapomat a napokban. Ez nem csak egy öreg ember Üzenete. Én ezt hittem mióta egy kis fiú voltam. És ha ez nem igaz, akkor én a legbolondabb személy voltam aki Istennek volt a földön. Odaadtam az egész életemet Ezért. És hadd mondjam ezt őszinteséggel: ha tízezer életem lenne, akkor sem változtatnám meg véleményemet.

⁸⁰ Nos, a gyógyulás minden személynek elérhető. Emlékezzetek, hogy a gyógyulás bennetek van. Isten behelyezett a barackfába minden barackot amely valaha benne lesz, amikor Ő azt a Kertbe elültette. Látjátok, ti csupán. . . a barackfának vagy az almafának, vagy a gyümölcsfának csak nőnie kell, ahogy issza a vizet a földből. Most mindnyájatokban megvannak azok a lehetőségek, hogy megszabadítsanak benneteket, mert az Isten, mióta bele lettetek plántálva Krisztusba a keresztség által (nem vízkeresztség), hanem lelki keresztség. Nem vízkeresztség által jöttök Krisztusba. Lelki keresztség által!

⁸¹ Holnap délután, ha az Úr is akarja, beszélni fogok arról, hogy, *hogyan* és *mi* Annak a valódi alkalmazása. Délután lesz és így ez nem fogja zavarni egyiketek szolgálatát sem.

⁸² Most nézzétek, mindnyájan úgy álltok itt mint hívők, látjátok, és akkor az Élet amely Krisztusban volt bennetek van. Így lehet, bárcsak látnátok!

⁸³ Az az Ördög ügye hogy Ettől elzárva tartson benneteket, hogy elvakítva tartson. Ő csupán hagyhat benneteket megvakítva, az az, látjátok, akkor nem tudjátok hogy hová mentek. Egy ember aki vak nem tudja megmondani hogy hová megy, és így keresnie kell az értelmet valakitől aki lát. Amíg értelemre jutunk, addig valakinek meg kell mondania nekünk hogy mi az Igazság.

⁸⁴ És Krisztus meghalt értetek, és át lettetek ültetve a világból Krisztusba. És minden amire szükségetek van az bennetek van, a Szent Szellem keresztsége által. Úgy van az? Most az egyetlen dolog amit tennetek kell csak kezdjétek el inni Ebből.

⁸⁵ És amint a fa iszik, elkezdni hajtani leveleit, rügyeit, hajtja gyümölcsseit minden évben. A gyümölcs nem a talajban van; a gyümölcs a növényben van. Hányan értitek azt, mondjátok “ámen.” [A gyülekezet mondja, “Ámen.”—Szerk.] Tehát, látjátok, a gyümölcs a növényben van, és minden növénynek az ő forrásából kell innia. Amint az eső lejön, annak a növénynek, életet ad, hogy igyon belőle. És, ahogy iszik, úgy növekszik.

⁸⁶ És növekedik amíg a teljes rügyre jön, épp úgy mint a Gyülekezetnek kell, hogy kivirágozzon ebben a korban.

⁸⁷ És, ahogy mi iszunk, úgy növekedünk. De ha a növény nem akar inni, a növény nem nőhet. És bárcsak hinnétek most, egyénileg!

⁸⁸ Persze, ti tudjátok hogy az Úr miként teszi, mutat különböző dolgokat, amit tettél és amit nem kellett volna tenned, és így tovább, az összejövetelelen. Reméltük hogy a Szent Szellem ránk hullik ma reggel és ilyent tesz, amint ott álltunk. De én tovább vártam.

⁸⁹ Azt hiszem hogy ez az ideges rész, gondolva hogy lent ők azt akarják hogy kimenjünk innen, látjátok. De ők akarnak bennünket; késünk most.

⁹⁰ De higgyétek ezt, teljes szívetekkel. Kérlek benneteket. Ha én—ha én kegyelmet találtam előttetek, mint egy szavahihető személy, higgyétek ezt. Most tegyétek kezeiteket egymásra.

⁹¹ Most figyeljétek, nos, a Biblia nem azt mondta, hogy “Ezek a jelek fogják követni William Branham-ot.” Nem mondta, hogy “Ezek csak Oral Roberts-et fogják követni.” Nem mondta, hogy “Kopp Testvért fogja követni,” vagy valakit.

⁹² “Ezek a jelek fogják követni őket,” többszám, “akik hisznek. Ha kezeiket betegre teszik, azok meg fognak gyógyulni.”

Ez az Isten Ereje amely bennetek van, amely odahozza az Életet ahhoz a személyhez akin rajta van a kezetek, a Szent Szellem Életadó forrása.

⁹³ Kedves Istenünk, a Jézus Krisztus Nevében, ebben a döntő pillanatban mikor a gyülekezet...álljanak ennél a másodpercnél, idegesség nélkül, és az az Erő amely feltámasztotta Krisztust a sírból, elevenítse meg nekik éppen most az Evangélium Igazságát, hogy Jézusnak megbízatása volt, hogy ha ők "kezeiket betegre teszik, azok meggyógyulnak." Minden démoni erő, minden betegség, minden kór, minden gyengeség, minden kínzó dolog amely történt az emberekkel, hagyja el őket épp most hit által. Mint hívő emberek, kérjük ezt Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

⁹⁴ Most emeljétek fel kezeiteket és adjatok Neki dicséretet, ha hiszitek hogy Ő megteszi.

⁹⁵ Kedves Istenünk, ez a baba meghal, Urunk, ha nem teszed meg. Én elutasítom ezt a csomót, a Jézus Krisztus Nevében. Hagyja el az ártatlan gyermeket. Ámen.

Nos, az orvosok megpróbálták, és kudarcot vallanak. Csak higgyetek.

MILLIÓBÓL EGY HUN65-0424

(One In A Million)

Ez az Üzenet William Marrion Branham Testvértől, eredetileg kézbesített Angolban, 1965, Április 24-én, Szombaton reggel, egy Full Gospel Business Men's reggeli alkalmával a Clifton's Cafeteriában, Los Angeles-ben, California, U.S.A., Le lett véve magnószalagról, és másolva csonkítatlanul Angolban. Ez a Magyar fordítás 1997-ban lett kiadva.

HUNGARIAN

©1997 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org